

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: ر. پیکارجو

۱۵ جولای ۲۰۲۱

اعلامیه سازمان سوسیالیست های سازمان کارگری افغانستان

فاشیسم و بیگانه ستیزی جمهوری اسلامی ایران محکوم به شکست است!

اخیراً دولت جمهوری اسلامی ایران موج تازه ای از سیاست آشکارا ضد انسانی و فاشیستی در قبال کارگران مهاجر افغان و خانواده های آنها را در دستور کارخویش قرار داده است. برخورد تبعیض آمیزی که با ممنوع قرارداد دادن ورود پناهندگان افغان در پارکی در استان فارس آغاز شد و سپس با ممنوعیت اقامت افغانها در بعضی استانها [ولایات] و شهرها نظیر استان مازندران و غیره توسعه یافت. رژیم اسلامی با لجام گسیختگی تمام به تضییقاتی از این دست بسنده نکرده و اینک با زیرپا نهادن تمامی پرنسپها و موازین انسانی و بین المللی، حذف فزینی، ایجاد وحشت و شکنجه روانی کارگران مهاجر افغان و خانواده های محروم و بی دفاع آنها را به مرحله اجراء نهاده است. فاشیسم رسمی رژیم اسلامی به اینهم بسنده نکرده بلکه اخیراً طی حکمی ممنوعیت فروش مواد غذایی و دارو به افغانها را اعلام و هر تک فرد از شهروندان ایرانی را مجاز و موظف دانسته است تا اسناد آوارگان افغان را کنترل نمایند. رژیم اسلامی همانند سایر رژیمهای فاشیستی می کوشد به اعمال جنایتکارانه خود شکل مردمی بخشیده و دست اوباشان حزب اللهی و بسیجی را در کنترل، غارت و چپاول دار و ندار افغان های بی دفاع باز نماید. این طرح اکنون با یورش وحشیانه اوباشان بی یونیفرم رژیم در به آتش کشیدن خانه ها و کاشانه های کارگران مهاجر افغان و کشتن و دستگیری آنها از یزد آغاز گردیده است.

انعکاس گسترده موج اخیر بیگانه ستیزی رژیم اسلامی، نمایندگان این رژیم را واداشته است تا این جنایات هولناک را به گونه ای توجیه نمایند. تلاشهای رژیم و هم مسلکان فاشیست آن در توجیه این جنایات آشکار و ضد انسانی تاکنون کاملاً بی نتیجه بوده است و این اولین باری نیست که رژیم اسلامی مرتکب چنین جنایاتی در مورد پناهندگان افغان مقیم ایران می گردد. تاریخ جمهوری اسلامی مملو از جنایت علیه بشریت آزادیخواه، زنان و کارگران است. قربانیان اصلی این رژیم از همان آغاز تابه حال مردم شریف و آگاه ایران بوده است و مردم آزادیخواه ایران در مبارزه با این رژیم اسلامی و فاشیستی قربانی های فراوان داده اند. حمله ددمنشانه رژیم بر کارگران مهاجر به مثابه ضعیف ترین گروه اجتماعی در ایران، بیان روشن از زبونی و در تنگنا قرار گرفتن رژیم اسلامی است. این

حمله بزدلانه به انسانهای کارگری است که در طی بیشتر از سه دهه با حقوق ناچیز، استثمار وحشیانه و شرایط دشوار با انجام دشوارترین کارها درآبادانی ایران سهم مهمی داشته اند. شرایط دشوار و طاقت فرسایی که به مشکل می توان نظیرش را در ساحة جغرافیائی دیگری به جز ایران سراغ کرد. برخورد غیر انسانی با کارگران پناهنده افغان ابعادگسترده و متنوع داشته که از زخم زبان و تحقیر در کوچه وبازار گرفته تا شکنجه های رژیم و اردوگاههای فاشیستی تل سیاه، سنگ سفید و اراک راشامل می شود. مسأله کارگران مهاجر برای رژیم تا هنوز نقش بلاگردان را بازی نموده و سران رژیم اسلامی هر زمانی که با خشم و نفرت وسیع کارگران و توده های ستمدیده، در نتیجه فقر و بیکاری، در ایران مواجه شده است، مشکل کارگران مهاجر را علم نموده تا اذهان توده های کارگر و شهروندان ایرانی را منحرف سازند. شگرد سخیفانه سیاسی که در نتیجه تکرار مکرر حالا بازار مصرف چندانی ندارد و تنها مشخصه اصلی و بارز آن شدت عمل بیشتر رژیم برای ارباب و توجیه وضعیت نابسامانی است که در آن گرفتار آمده است.

درک این نکته اکنون دشوار نیست که حمله اوباشان جمهوری اسلامی بر کارگران مهاجر بی دفاع در یزد و شهرهای دیگر طرح تازه رژیم نگریسته شود، زیرا رژیم اسلامی با این کار از یکسو می خواهد جنایات تازه را یک عمل مردمی جا اندازد و رژیم را از عواقب سوء آن مصون سازد و از سوی دیگر اذهان و نارضایتی ناشی از نابسامانی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی که با تحریمهای اخیر به وخامت گرائیده است رابه سمت دیگری منحرف سازد. شگرد ناموفقی که با محکومیت گسترده و قاطع آن از جانب احزاب، سازمانهای سیاسی و اجتماعی و شخصیتهای آزادیخواه هم در داخل و هم در خارج از ایران، به رسوائی هرچه بیشتر رژیم منجر شده است. رژیم اسلامی ایران مانند همه رژیمهای استبدادی و ضد کارگری در جهان بقای خود را در تفرقه میان کارگران و توده های مردم می داند و دایما کوشیده است که آن را تشدید و بازتولید نماید. حمایت وسیع احزاب و نهادهای کارگری ایران از کارگران مهاجر در سالهای اخیر، کابوس جمهوری اسلامی یعنی اتحادکارگران را، به واقعیت نزدیکتر نموده و بدون تردید آن روز دور نیست که کارگران در ایران اعم از مهاجر و غیر مهاجر به مثابه یک طبقه واحد در برابر رژیم فاشیستی اسلامی بایستند و توازن قوا در مبارزه طبقاتی رابه نفع خود متحول سازند. کارگران مهاجر افغان بیش از سی سال کار و اقامت در ایران جزء طبقه کارگر آنکشور است و هر فرد از آنها در صورت تمایل به اقامت دایمی در آن کشور، بلادرنگ باید از تمام حقوق و مزایای شهروندی بهره مند گردند. وطن هر کس جایی است که در آن کار می کند.

زنده باد وحدت و همبستگی کارگران!

زنده باد سوسیالیسم!

کمیته اجرایی سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان!

۱۲ جولای ۲۰۱۲